Lietas arhīva Nr. K69-0448-22/13
ECLI:LV:KURT:2022:0929.11261091521.2.S
Krimināllieta Nr.11261091521

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Liepājā 2022.gada 29.septembrī

Kurzemes rajona tiesa
tiesnese Anita Eglija

rakstveida procesā izskatīja krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 132.panta.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ draudēja izdarīt slepkavību un nodarīt smagus miesas bojājumus, ja ir bijis pamats baidīties, ka šie draudi var tikt izpildīti, un konkrēti:

2021.gada 5.decembrī ap plkst.23.00 /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, atrodoties mājas /adrese/, kāpņu telpā, panāca, ka /pers. B/ atvēra dzīvokļa Nr./Numurs/durvis.

Pēc tam /pers. A/ ar roku, kurā turēja nazi, izdarīja vēzienus /pers. B/ virzienā un neļāva cietušajam durvis aizvērt, turot šo roku durvju spraugā, un vienlaikus izteica draudus, ka sagriezīs, nogalinās /pers. B/. Kad /pers. B/ izdevās dzīvokļa durvis aizvērt, /pers. A/ ar nazi izdarīja četrus dūrienus dzīvokļa durvīs un sitienus pa durvju rokturi, turpinot izteikt draudus cietušajam nodarīt smagus miesas bojājumus.

/pers. A/ rīcību kopā ar draudiem nogalināt un nodarīt smagus miesas bojājumus /pers. B/ uztvēra kā reālus, kas bija par pamatu cietušajam baidīties, ka tie var tikt izpildīti.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 132.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

[1] Saskaņā Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta pirmo prim daļu, krimināllietas, kas nodotas tiesai izskatīšanā paātrinātā procesa kārtībā vai bez pierādījumu pārbaudes, pirmās instances tiesā var izskatīt rakstveida procesā, par to paziņojot procesa dalībniekiem.

Krimināllieta /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 132.panta saņemta Kurzemes rajona tiesā 2022.gada 28.jūnijā. No lietas materiāliem un lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādītās informācijas izriet, ka apsūdzētais /pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesā piekritis apsūdzībā minētajiem faktiskajiem apstākļiem un savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 132.panta atzinis pilnībā.

/pers. A/ izskaidrotas Kriminālprocesa likuma 499.panta trešajā un ceturtā daļā noteiktās sekas, ja krimināllieta tiek iztiesāta neveicot pierādījumu pārbaudi.

/pers. A/ piekritis lietas iztiesāšanai tiesā neveicot pierādījumu pārbaudi, kā arī piekritis tam, ka lieta tiek iztiesāta rakstveida procesā.

2022.gada 29.jūnijā tiesa nosūtīja procesa dalībniekiem lēmumu par krimināllietas iztiesāšanu rakstveida procesā un izskaidroja tiesības 10 dienu laikā pieteikt noraidījumu tiesas sastāvam, iesniegt iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā, iesniegt viedokli par piemērojamo soda veidu un mēru un citiem ar spriedumu saistītiem jautājumiem.

[2] Prokurore Valsts amatpersona 2022.gada 5.jūlijā sniegusi rakstveida viedokli par /pers. A/ piemērojamo soda veidu un mēru (lietas 65.-66.lapa).

Prokurore norādījusi, ka nav iebildumu krimināllietas iztiesāšanai rakstveida procesā, tiesnesei nav pieteikts noraidījums.

[2.1] Nosakot /pers. A/soda veidu un mēru, prokurore norādījusi, ka ņemami vērā Krimināllikuma 35. un 46.pantā definētie kriminālsoda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs, radītais kaitējums, vainīgā personība un atbildību ietekmējošie apstākļi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu /pers. A/ ir izdarījis kriminālpārkāpumu.

Prokurore norādījusi, par apsūdzētā /pers. A/ personību pirmstiesas kriminālprocesā iegūtas ziņas, ka viņš nestrādā, ieguvis pamatizglītību, paziņotā dzīvesvietas adrese – Nakts patversme /adrese/, pirms noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas šajā lietā vairākas reizes sodīts. Pēdējo reizi ar Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 29.aprīļa spriedumu piespriests brīvības atņemšanas sods uz 2 gadiem un 20 dienām, un papildsods probācijas uzraudzība uz 3 gadiem. No brīvības atņemšanas iestādes atbrīvots 2021.gada 18.novembrī. Šajā krimināllietā viņam inkriminētais noziedzīgais nodarījums izdarīts neizciestā soda laikā un mazāk kā mēneša laikā pēc atbrīvošanās pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas par iepriekš izdarītiem noziedzīgajiem nodarījumiem, sodāmība nav dzēsta.

Izvēloties apsūdzētajam soda veidu par Krimināllikuma 132.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, prokurore ņēmusi vērā, ka šādai rīcībai nav gadījuma raksturs. /pers. A/ iepriekš sodīts par smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, saistītiem ar fiziskas vardarbības pielietošanu, un jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšana liecina, ka iepriekš piespriestie sodi audzinošo mērķi ilgterminā nav sasnieguši.

Prokurore uzskata, ka tieši īslaicīgas brīvības atņemšanas sods ir atbilstošs gan izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam, gan apsūdzētā personībai, jo cita, ar brīvības atņemšanu nesaistīta soda veida piemērošana noteikti nespēs sasniegt Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu, nosakot soda mēru, ņemami vērā atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi. Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu, par apstākli, kas mīkstina tu /pers. A/ atbildību, atzīstams tas, ka viņš savu vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzīst pilnībā un izdarīto nožēlo. Turklāt tiek ņemts vērā, ka sadarbojoties ar procesa virzītāju un piekrītot lietas izskatīšanai bez pierādījumu pārbaudes, izvēloties vienkāršāku procesa veidu, apsūdzētais ir sekmējis krimināltiesisko attiecību noregulējumu, taču minētā sadarbība nav atzīstama par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē.

Par apstākļiem, kas pastiprinātu /pers. A/ atbildību, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu atzīstams tas, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu, jo izdarīts mazāk kā mēneša laikā pēc atbrīvošanās no brīvības atņemšanas iestādes. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot.

Tā kā inkriminēto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais izdarījis pirms 2022.gada 6.aprīļa Kurzemes rajona tiesas nolēmuma spēkā stāšanās, tad galīgais sods nosakāms pēc spriedumu kopības, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumus.

Prokurore lūdz atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 132.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi un 15 (piecpadsmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta nosacījumiem /pers. A/ galīgo sodu noteikt pēc spriedumu kopības, pilnībā pievienot neizciesto pamatsodu pēc 2022.gada 6.aprīļa Kurzemes rajona tiesas sprieduma, ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 2 gadiem 1 mēnesi un 22 dienām, kas ir neizciestā probācijas uzraudzības soda daļa uz krimināllietas izskatīšanas dienu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta nosacījumiem brīvības atņemšanas soda izciešanā /pers. A/ ieskaitīt šajā lietā aizturēšanā pavadīto laiku no 2021.gada 5.decembra plkst.23.26 līdz 2021.gada 6.decembrim plkst.11.00.

/pers. A/ aizturēšanas laikā izņemto nazi pēc sprieduma spēkā stāšanās iznīcināt.

[2.2] Apsūdzētā aizstāve /pers. C/ 2022.gada 8.jūlijā sniegusi rakstveida viedokli. Noraidījums tiesnesei un lūgumi nav pieteikti.

Aizstāve norādījusi, ka beidzot pirmsstiesas kriminālprocesu, /pers. A/ iepazīstināts ar sekām, ja lietu izskata bez pierādījumu pārbaudes. Apsūdzētais/pers. A/ lūdzis lietu izskatīt tiesā, neveicot pierādījumu pārbaudi, piekrīt rakstveida procesam. /pers. A/ savu vainu atzinis pilnībā un izdarīto nožēlojis.

Apsūdzētais konsultācijas laikā apstiprinājis, ka viņš savu vainu atzīst pilnībā un izdarīto nožēlo un piekritis rakstveida procesam.

Pamatojoties uz Kriminā1procesa likuma 499.panta pirmo daļu, aizstāve lūdz neveikt pierādījumu pārbaudi krimināllietā.

Nosakot /pers. A/ sodu, aizstāve lūdz ņemt vērā viņa personību un atbildību ietekmējošus apstākļus. Apsūdzētais izdarījis kriminālpārkāpumu, savu vainu izdarītajā noziegumā atzinis pilnībā un izdarīto nožēlo.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktu lūdz atzīt par vainu mīkstinošu apstākli savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu. Kā arī apstākli, ka /pers. A/ sadarbojās ar tiesībsargājošām iestādēm un piekrita lietas skatīšanai rakstveida procesā, tā ekonomējot arī tiesas laiku.

Aizstāve atzīst, ka minimālo sodu šajā lietā apsūdzētajam nevar piespriest, jo ir divi vainu pastiprinoši apstākļi – noziedzīga nodarījuma recidīvs un nodarījums izdarīts alkohola reibumā.

Lūdz ņemt vērā, ka /pers. A/ no brīvības atvemšanas iestādes atbrīvots 2021.gada 18.novembrī un arī pašlaik atrodas brīvībā. Viņam ir sava dzīves vieta, strādā gadījuma darbus, ir sakārtojis savus sadzīves apstākļus. Tādēļ lūdz piespriest sodu, kurš nav saistīts ar reālu brīvības atvemšanu.

Tā kā noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais izdarījis pirms 2022.gada 6.aprīļa Kurzemes rajona tiesas nolēmuma spēkā stāšanās, tad galīgais sods nosakāms pēc spriedumu kopības, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumus.

Aizstāve lūdz atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 132. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar sabiedrisko darbu uz 200 stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta nosacījumiem /pers. A/ galīgo sodu noteikt pēc spriedumu kopības, pilnībā pievienot neizciesto pamatsodu pēc 2022.gada 6.aprīļa Kurzemes rajona tiesas sprieduma un galīgo sodu noteikt uz 2 mēnešiem 15 dienām, papildsodu — probācijas uzraudzību uz 2 gadiem 1 mēnesi un 22 dienām un sabiedrisko darbu uz 200 stundām, saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta nosacījumiem brīvības atņemšanas soda izciešanā /pers. A/ ieskaitīt šajā lietā aizturēšanā pavadīto laiku.

Aizstāve lūdz saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.pantu atbrīvot /pers. A/ no samaksas par juridisko palīdzību, jo viņš ir otrās grupas invalīds.

[2.3]Apsūdzētais/pers. A/ tiesas noteiktajā termiņā nav iesniedzis iebildumus par lietas iztiesāšanu rakstveida procesā un nav pieteicis noraidījumu tiesnesei.

[3] Tiesa atzīst, ka krimināllieta, ievērojot Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta pirmajā prim daļā noteikto, ir izskatāma rakstveida procesā.

[4] Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmajā daļā izteikti trīs nosacījumi, lai tiesa varētu pieņemt lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu: apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā vai attiecīgā tās daļā; tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu; apsūdzētais piekrīt šādas pārbaudes neizdarīšanai.

Kā redzams no krimināllietas materiāliem, tad apsūdzētais pirmstiesas kriminālprocesā savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzinis pilnībā, apsūdzētais piekritis noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijai. Noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi atbilst nodarījuma juridiskajai kvalifikācijai, apsūdzētais ir piekritis tam, ka nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi un tiesai, pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā /pers. A/ vainu.

Tiesa nolēmna saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaudi neveikt. Līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta. Ņemot vērā augstāk minēto, tiek pārbaudīti apsūdzētā personu raksturojošie dati.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā vaina visā viņam izvirzītajā apsūdzībā ir pierādīta pilnībā, apsūdzētā /pers. A/ darbības noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 132.panta ir kvalificētas pareizi un viņš sodāms.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai, konkrētajā gadījumā pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams.

[5] Nosakot /pers. A/ sodu, tiesa ievēro Krimināllikuma 35. un 46.pantā noteikto, tas ir, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, viņa atbildību ietekmējošos apstākļus.

Nosakot sodu /pers. A/, tā veidam un apmēram jābūt tādam, lai tiktu sasniegts soda mērķis.

Krimināllikuma 35.panta otrā daļa nosaka, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziegumu, resocializēt personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[5.1] Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā noteikts, ka nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 132.panta klasificējams kā kriminālpārkāpums, jo sankcija paredz sodu - īslaicīgu brīvības atņemšanu vai probācijas uzraudzību, vai sabiedrisko darbu, vai naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma pārejas noteikumu 25.puntā noteikto sods probācijas uzraudzība šobrīd nav piemērojams.

Pārbaudot /pers. A/ personu raksturojošos datus, konstatēts, ka uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi sodīts sešas reizes par smagu un mazāk smagu noziegumu izdarīšanu, vienu reizi kriminālprocess izbeigts, nododot materiālus medicīniska rakstura piespiedu līdzekļa piemērošanai.

Sesto reizi /pers. A/ ar 2021.gada 29.aprīļa Kurzemes rajona tiesas spriedumu sodīts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem un 20 dienām, un papildsodu - probācijas uzraudzība uz 3 gadiem. Spriedums stājies spēkā 2021.gada 11.maijā. No brīvības atņemšanas iestādes pēc pamatsoda izciešanas atbrīvots 2021.gada 18.novembrī un sācis izciest probācijas uzraudzību (lietas 42.-51., 74.lapai).

Uz sprieduma taisīšanas dienu /pers. A/ tiesāts septīto reizi 2022.gada 6.aprīlī Kurzemes rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, galīgais sods noteikts īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 (diviem) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām, probācijas uzraudzība uz 2 (diviem) gadiem 7 (septiņiem) mēnešiem 13 (trīspadsmit) dienām. Spriedums stājies spēkā 2022.gada 20.aprīlī.

Jaunu noziegumu /pers. A/ izdarījis nepilnu mēnesi pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas 2021.gada 5.decembrī, neizciesta papildsoda laikā.

Šobrīd /pers. A/ nav uzsācis izciest sodu pēc Kurzemes rajona tiesas 2022.gada 6.aprīļa sprieduma, lai gan 2022.gada 30.maijā Ieslodzījumu vietu pārvalde viņam nosūtījusi uzaicinājumu ierasties /Vieta/ cietumā izciest sodu (lietas 73.lapa).

No krimināllietas materiāliem izriet, ka /pers. A/ ir ieguvis 9.klašu izglītību, strādā gadījuma darbus, neprecējies, apgādājamo personu nav. Dzīvesvieta deklarēta /adrese/.

/pers. A/ no 2020.gada 11.februāra noteikta otrās grupas invaliditāte, taču tas nav atturējis viņu no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Pēc apsūdzības saņemšanas /pers. A/ norādījis, ka savu vainu atzīst pilnībā un izdarīto nožēlo (lietas 55.lapa).

Izvērtējot apsūdzētā /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu – kriminālpārkāpums, kā arī ņemot vērā apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, tiesa atzīst, ka /pers. A/ piemērojamais sods, kas vislabāk sasniegtu soda mērķi konkrētajā gadījumā būtu brīvības atņemšana.

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa nosaka, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa secina, ka vieglāki soda veidi neatturēs /pers. A/ no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un likumā norādītais soda mērķis netiks sasniegts.

/pers. A/ iepriekš sodīts par smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, saistītiem ar fiziskas vardarbības pielietošanu, un jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšana liecina, ka iepriekš piespriestie sodi audzinošo mērķi ilgtermiņā nav sasnieguši.

Aizstāve lūgusi piemērot sodu sabiedriskā darba veidā. Taču /pers. A/ pat iepriekš piespriestais brīvības atņemšanas sodas nav varējis atturēt no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā arī Augstākās tiesas nolēmumos izteiktās atziņas, ka nesamērīgi mīksta soda noteikšana, nesasniegs soda mērķi – sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, jo šādā gadījumā vainīgā persona netiks pakļauta soda piespiedu ietekmei un ar to saistītajiem ierobežojumiem tādā mērā, kas atbilstu izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam. Šādas situācijas neveicina arī soda prevencijas uzdevuma izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas (*Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 8.jūnija lēmumu lietā Nr.SKK-24/2011, Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 30.septembra lēmumu lietā Nr.SKK-306/2014*).

No iepriekš konstatētā, tiesa secina, ka /pers. A/ nav izpratis iepriekš piespriesto sodu jēgu un mērķi, kas nav atturējis no jaunu noziegumu izdarīšanas. Viņa attieksme pret normatīvos aktos un tiesas spriedumos noteikto pienākumu ievērošanu ir absolūti nihilistiska. Apsūdzētais turpina izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus, turklāt alkohola reibumā. Apsūdzētajam nav izveidojusies kritiska attieksme pret savu rīcību.

[5.2] Tiesa nosakot soda mēru ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā to nosaka Krimināllikuma 46.panta trešā daļa.

Par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst to, ka viņš vaļsirdīgi atzinies un nožēlo izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Tiesa uzskata, ka pat neliela alkohola koncentrācija cilvēka organismā rada ietekmi, jo indivīds zaudē spēju kontrolēt savu rīcību, tiek radīts uzbudinājuma stāvoklis. Pat niecīga alkohola deva rada pārgalvību, ko vāji bremzē alkohola ietekmē noņemtie apziņas ierobežojumi.

Par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīga nodarījuma recidīvu.

Tiesas ņem vērā, ka saskaņā ar Augstākās tiesas kopsapulces 2008.gada 25.aprīļa konferencē "Sodu piemērošanas politika" pieņemtā lēmuma 15. un 16.punktā pausto atzinumu atbildību pastiprinošo apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot, un atbildību pastiprinošo apstākļu esamība pati par sevi liedz tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu.

Tiesa atzīst, ka nosakot soda apmēru ņemams vērā, ka /pers. A/ ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar procesa virzītāju un piekrītot lietas izskatīšanai bez pierādījumu pārbaudes, tas ir, izvēloties vienkāršāku procesa veidu, ir sekmējis kriminālprocesisko attiecību noregulējumu.

Ņemot vērā augstāk konstatēto, /pers. A/ brīvības atņemšanas sods nosakāms puse no panta sankcijā paredzētā maksimālā apmēra.

[6] Ar Kurzemes rajona tiesas 2022.gada 6.aprīļa spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu galīgais sods noteikts īslaicīga brīvības atņemšana 2 (divi) mēneši 15 (piecpadsmit) dienas, probācijas uzraudzība 2 (divi) gadi 7 (septiņi) mēneši 13 (trīspadsmit) dienas. Spriedums stājies spēkā 2022.gada 20.aprīlī (lietas 103.-104.lapa).

Uz sprieduma taisīšanas dienu Kurzemes rajona tiesas 2022.gada 6.aprīļa spriedumā piespriestais sods nav uzsākts izciest.

Krimināllikuma 50.panta piektā daļa nosaka galīgā soda noteikšanas kārtību, ja pēc sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās pirmajā lietā. Šajā gadījumā soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma.

Noziedzīgo nodarījumu, par kuru /pers. A/ tiek sodīts šajā krimināllietā, viņš izdarījis 2021.gada 5.decembrī, tas ir, pirms stājies spēkā Kurzemes rajona tiesas 2022.gada 6.aprīļa spriedums, līdz ar ko tiesai galīgā soda noteikšanai jāpiemēro Krimināllikuma 50.panta piektās daļas noteikumi.

Ņemot vērā, ka /pers. A/ konstatēts atbildību mīkstinošs apstāklis, tiesa uzskata par iespējamu galīgo sodu noteikt saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās un otrās daļas nosacījumiem, piespriestos sodus daļēji saskaitot, un pievienojot papildsodu.

[7] Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta nosacījumiem brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2022.gada 3.marta plkst.11.30 līdz 2022.gada 4.martam plkst.10.45, kas atbilst vienai brīvības atņemšanas dienai, no 2021.gada 5.decembra plkst.23.26 līdz 2021.gada 6.decambrim plkst.11.00, kas atbilst vienai brīvības atņemšanas dienai (lietas 25.-27.lapa).

[8] Pirmstiesas kriminālprocesā /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis aizliegums tuvoties noteiktai personai un vietai, papildus drošības līdzekļi uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā un aizliegums izbraukt no valsts atcelti (lietas 32.-34.lapa). Taisot spriedumu tiesa nesaskata nepieciešamību piemērot drošības līdzekli.

[9] Pirmstiesas kriminālprocesā advokāte Valsts amatpersona nodrošinājusi aizstāvību, sniegusi juridiskās konsultācijas /pers. A/ un tiesā sniegusi rakstveida viedokli, tāpēc saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84., 367.pantu, advokātei pienākas atlīdzība par veikto darbu 210 *euro* apmērā (lietas 28., 31., 53., 67.-72.lapa).

Aizstāvei darba samaksa tiek veikta no valsts budžeta līdzekļiem atbilstoši Latvijas Republikas Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību".

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu samaksa advokātam par juridiskās palīdzības sniegšanu, ko apmaksā valsts, pieskaitāma procesuāliem izdevumiem kriminālprocesā un atbilstoši Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmajā daļā noteiktajam ar tiesas nolēmumu piedzenami no vainīgās personas, ja nav konstatējami apstākļi, kas būtu par pamatu apsūdzētā atbrīvošanai no procesuālo izdevumu segšanas.

Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmā daļa paredz tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvja palīdzību, kas tādā gadījumā tiek segta no valsts līdzekļiem, ja personai mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju veikt samaksu par aizstāvja palīdzību no saviem līdzekļiem un, ja personai aizstāvja piedalīšanās kriminālprocesā saskaņā ar Krimināllikuma 83.panta pirmo daļu ir obligāta.

/pers. A/ vēlējās, lai iztiesāšanā piedalās aizstāvis. No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka /pers. A/ apgādībā nav nepilngadīgas personas, viņš nav pensionārs, nav bijis reģistrējies kā bezdarbnieks, nav iesniegti dokumenti par to, ka viņam būtu piešķirts maznodrošinātās vai trūcīgās personas statuss.

Aizstāve lūdz saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.pantu atbrīvot /pers. A/ no samaksas par juridisko palīdzību, jo viņš ir otrās grupas invalīds.

Pie šiem apstākļiem, tiesa atzīst par iespējamu /pers. A/ daļēji 60 *euro* apmērā atbrīvot no procesuālo izdevumu piedziņas, bet procesuālie izdevumi 150 *euro* apmērā piedzenami no notiesātā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktu apsūdzētam nosakāms 30 dienu termiņš labprātīgai lēmuma izpildei no sprieduma spēkā stāšanās dienas daļā par procesuālo izdevumu piedziņu.

[10] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas 1.punktu lietiskais pierādījums – nazis ievietots aploksnē ar drošības uzlīmi Nr.21-070179, kas glabājas Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldē, lietisko pierādījumu glabāšanas telpā – iznīcināms (lietas 15.-16.lapa).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekšminēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 514., 520., 527., 528. un 529.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 132.panta un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi 15 (piecpadsmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta otro un piekto daļu, spriedumā noteikto sodu daļēji saskaitīt ar Kurzemes rajona tiesas 2022.gada 6.aprīļa spriedumā noteikto sodu un /pers. A/ galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 3 (trim) mēnešiem 10 (desmit) dienām un probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem 7 (septiņiem) mēnešiem 13 (trīspadsmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.pantu brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2022.gada 3.marta plkst.11.30 līdz 2022.gada 4.martam plkst.10.45, no 2021.gada 5.decembra plkst.23.26 līdz 2021.gada 6.decambrim plkst.11.00, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām.

Atbrīvot /pers. A/ no procesuālo izdevumu samaksas 60 *euro* (sešdesmit eiro) apmērā un piedzīt no /pers. A/ par labu valstij procesuālos izdevumus par advokāta veikto darbu 150 *euro* (viens simts piecdesmit eiro) apmērā nosakot 30 (trīsdesmit) dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, skaitot no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Procesuālie izdevumi iemaksājami Valsts kasē, reģ.Nr.90000050138, kontā Nr. LV68TREL1060001239300, BIC kods: TRELLV22, maksājuma uzdevumā norādot datus lietas identificēšanai.

Lietisko pierādījumu – nazi ievietotu aploksnē ar drošības uzlīmi Nr./Numurs/, kas glabājas Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldē, lietisko pierādījumu glabāšanas telpā – iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt un protestēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnese A.Eglija